

אבות הציונות שחזו את תקומת עם ישראל בארצו, יעדו לו גם תפקיד לגבי האוכלוסיה הערבית הנחשלת שהתגוררה בארץ-ישראל ולגבי העם הערבי כולו במדינות המרחב.

הם האמינו כי הציונות לא רק תביא גאולה לעם ישראל, אלא תישא עימה את כשורת הקידמה לעמי ערב, תסייע להם להשתחרר מעול הפיאודליים ששלטו בהם וניצלו אותם.

היה זה צחוק הגורל, שבשנה ה־23 למדינת ישראל היו בנייה-הברית הנסתרים של ישראל בעולם הערבי, דווקא המש- תפקיד הלחימה באירגוני החבלנים ה- פלסטינים נטל על עצמו המלך חוסיין, כשישראל הרשמית סומכת ידיה על מע- יוצל חסאן מלך מרוקו מנסיון הפיכה ר-וויודמים בארצו, פתח בטבח המוני של בני עמו כדי לבסס את שלטונו המלוכני. אפילו פייסל, מלך סעודיה, סמל ה- פיאודליזם הערבי, נחשב כ"אוייב שניתן להסתדר עמו", ביחוד לאור הערתו ה- בוע של השאח הפרסי כי "מי אמר שערבים לא מוכרים נפט לישראל?"

שיגשוג מבחינה כלכלית. נסיון הפיכה במרוקו ודיכוי הטילו אור חדש על חיי הקהילה היהודית במרוקו. הסתבר לא רק שקהילה יהודית גדולה בת 35 אלף נפש חיה ללא רדיפות במרוקו, אלא גם שהישיבה עד לגבול, חיפשו אחר מוצבי צה"ל הממוקמים לאורך הביקעה. כשגילו מוצב כזה, הניפו מספחת לבנה או ווג חתתונים על גבי רובה, נוספו בהם לעיני החיילים הישראליים הנדהמים. מבחילים עד מוות הם ביקשו את הזכות להסגיר את עצמם ולהילקח בשבי.

בכמה מקרים הגיעו הדברים עד לידי אבסורד. החבלנים הנכבדים האיצו בוע- קות וקריאות בחיילים הישראליים להור- דרו ולתפוס אותם. לפני שידביקו אותם חיילי ירדן. באחד המקרים סימנו חיילי צה"ל לחבלנים דרך קלה לחצות את ה- ירדן, אבל אלה סירבו לקבל את העצה כשהם צועקים: "שם יושבים חיילי חו- סיין!" הלווחמים הישראליים היו צריכים לסייע להם לחצות את הירדן, להגיע לש- טח ישראל, למסור נשקם ולהסגיר עצמם. ואו, כשהיו בידי שוביהם, החלו החב- לנים לנוסף אגרופים לעבר הגדה המזר- חית ממנה ברחו, להשמיע גידופים ור- קללות כלפי המלך חוסיין וחייליו, ולהריע בגרון ניחר: "יעיש ישראל! יעיש יש- ראיל!"

במלחמה גדושת אבסורדים בין ישראל לארצות ערב, היה זה האבסורד הגדול והמוזר ביותר.

למר סיסקו

לוח מחירים

על שער נמלי-התעופה בלוד אפשר היה לתלות השבוע את השלט הבא:

מדינת ישראל — לוח מחירים למדינאים אמריקאיים:

Table with 2 columns: Item, Price. Items include 'דמי כניסה למדינה', 'שתייה יום ראשון', 'כל יום נוסף', 'פגישה עם גורדה', 'עם משה דיין', 'עם אבא אבן', 'עם מי שר אחר'.

התשלום במזומנים — אין אשראי — צ'קים ושטרות אינם מתקבלים.

הכנסת

מישהו משקר

אולי?

הידועה בהארץ, היתה חד-משמעת, טענה בפירוש כי פקידי ממשלה בכירים קיבלו הנחות של אפילו ל"על מכוניות שקנו בחברת אוטוקרט. כי רבים גם תיקנו את מכוניותיהם במוסכי אותה חברה — ללא תשלום. כי עשרות מכוניות אחרות ניתנו לשימוש של פקידים לתקופות שונות — שוב ללא תשלום. ספציפית נאמר באותה כתבה, היו פקידיים, במשרת

ישראל הפסידה השבוע הזדמנות חר-פעמית

לשנות את דעת הקהל בעולם ולקנות את לב הפלסטינים

הפטיטום הגדול

אשר סבלו בכל שנות לחימתם בישראל. היה זה קרב לחיסול טוטאלי. החיילים הירדניים, כפי שסיפרו הניצולים שהגיעו לשטח ישראל, לא חסו על שבוים ועל פצועים. בווכרם את מה שאירע בשנה שעברה, עת נאלצו לשהרר את כל ה- השבוים, המיתו הפעם כל מי שנחפס בידם, שבו או פצוע.

רק מאות בודדות מקרב החבלנים הצ- ליהו להתחמק ממלכודת המוות. רובם ברחו לעבר הבקעה, למחנות הפליטים ש- היו מעוזיהם בעבר, כמו כראמה וכוריי- מה. אלא שהצבא הירדני דלק אחריהם גם לשם, המשיך לתקוף כל מקום שהתגלו בו חבלנים.

החבלנים נלחצו בין הפטיש והסדן: בין לועי התותחים של חוסיין לבין קני הרובים והמקלעים של המוצבים הישרא- ליים שעל הירדן. הם העדיפו את הצד הישראלי. הם ידעו שמוטב להם להיכנע בפני לחמי צה"ל, בצורה שתשאיר להם לפחות את חייהם לשלל.

החבלנים הנכבדים האיצו בוע- קות וקריאות בחיילים הישראליים להור- דרו ולתפוס אותם. לפני שידביקו אותם חיילי ירדן. באחד המקרים סימנו חיילי צה"ל לחבלנים דרך קלה לחצות את ה- ירדן, אבל אלה סירבו לקבל את העצה כשהם צועקים: "שם יושבים חיילי חו- סיין!" הלווחמים הישראליים היו צריכים לסייע להם לחצות את הירדן, להגיע לש- טח ישראל, למסור נשקם ולהסגיר עצמם. ואו, כשהיו בידי שוביהם, החלו החב- לנים לנוסף אגרופים לעבר הגדה המזר- חית ממנה ברחו, להשמיע גידופים ור- קללות כלפי המלך חוסיין וחייליו, ולהריע בגרון ניחר: "יעיש ישראל! יעיש יש- ראיל!"

במלחמה גדושת אבסורדים בין ישראל לארצות ערב, היה זה האבסורד הגדול והמוזר ביותר.

בכמה מקרים הגיעו הדברים עד לידי אבסורד. החבלנים הנכבדים האיצו בוע- קות וקריאות בחיילים הישראליים להור- דרו ולתפוס אותם. לפני שידביקו אותם חיילי ירדן. באחד המקרים סימנו חיילי צה"ל לחבלנים דרך קלה לחצות את ה- ירדן, אבל אלה סירבו לקבל את העצה כשהם צועקים: "שם יושבים חיילי חו- סיין!" הלווחמים הישראליים היו צריכים לסייע להם לחצות את הירדן, להגיע לש- טח ישראל, למסור נשקם ולהסגיר עצמם. ואו, כשהיו בידי שוביהם, החלו החב- לנים לנוסף אגרופים לעבר הגדה המזר- חית ממנה ברחו, להשמיע גידופים ור- קללות כלפי המלך חוסיין וחייליו, ולהריע בגרון ניחר: "יעיש ישראל! יעיש יש- ראיל!"

במלחמה גדושת אבסורדים בין ישראל לארצות ערב, היה זה האבסורד הגדול והמוזר ביותר.

אילו היה צבא מצריים מנסה מחר לחצות את תעלת סואץ, היה צה"ל ערוך ומוכן לסיכול נסיון הצליחה. אילו היו אנשי ארגוני החבלה מנסים להפעיל שיטות חדשות בלחימתם נגד ישראל, היה צה"ל מוצא מיד את התשר- בה הנכונה לכך.

אילו היתה פורצת מלחמה חדשה עם כל מדינות ערב; גם אז, יש לסמוך על כך, לא היה הדבר מפתיע את האחראים. אבל מה שעשו השבוע כמה עשרות חבלנים גרם, אלא לצמרת המדינה כולה, מבוכה ותדהמה עד למצב של חוסר אונים. היה זה כשלוחמי אר- גוני הפידאיון הערבים, שנסו מפני הטבח שערך בהם צבאו של המלך חוסיין, ביק- שו מחסה, מיפלט והצלה, דווקא מהמדינה שהם נשבעו ללחום בה ולהכתידה.

המחנות שהתחוללו השבוע במרכז ביק- עת הירדן, היו עשויים להביך גם את הקשוח שבחיילים, על רקע טריטור- מלך- עים, הדי התפוצצויות ורעם הטנקים של הצבא הירדני, שפעלו במרחק של כמה מאות מטרים מהגבול עם ישראל, עשו את דרכם כמה עשרות של חבלנים אל הירדן. בשארית כוחותיהם, מוכים ועייפים, הם הגיעו עד לגבול, חיפשו אחר מוצבי צה"ל הממוקמים לאורך הביקעה. כשגילו מוצב כזה, הניפו מספחת לבנה או ווג חתתונים על גבי רובה, נוספו בהם לעיני החיילים הישראליים הנדהמים. מבחילים עד מוות הם ביקשו את הזכות להסגיר את עצמם ולהילקח בשבי.

בכמה מקרים הגיעו הדברים עד לידי אבסורד. החבלנים הנכבדים האיצו בוע- קות וקריאות בחיילים הישראליים להור- דרו ולתפוס אותם. לפני שידביקו אותם חיילי ירדן. באחד המקרים סימנו חיילי צה"ל לחבלנים דרך קלה לחצות את ה- ירדן, אבל אלה סירבו לקבל את העצה כשהם צועקים: "שם יושבים חיילי חו- סיין!" הלווחמים הישראליים היו צריכים לסייע להם לחצות את הירדן, להגיע לש- טח ישראל, למסור נשקם ולהסגיר עצמם. ואו, כשהיו בידי שוביהם, החלו החב- לנים לנוסף אגרופים לעבר הגדה המזר- חית ממנה ברחו, להשמיע גידופים ור- קללות כלפי המלך חוסיין וחייליו, ולהריע בגרון ניחר: "יעיש ישראל! יעיש יש- ראיל!"

במלחמה גדושת אבסורדים בין ישראל לארצות ערב, היה זה האבסורד הגדול והמוזר ביותר.

..אצלכם לא הורגים

שבויים!

אז מלחמתו הגדולה של חוסיין בחבלנים, שסיכנו את כסאו וממלכ- תו, בשלהי השנה שעברה, התרכזו לוח- מי ארגוני החבלה באיזור ההררי צפוני- מערבית לרבת-עמון, בין הערים ג'רש ור- עילון. באיזור זה פעלו לפי ההערכה קרוב לשלושת אלפים חבלנים.

בשבוע שעבר החליט חוסיין כי השעה כשרה לחסל גם את האי הפלסטיני ה- מזוין האחרון בממלכתו. הוא נתן לחבלי- נים שהות של כמה שעות להיכנע. הודיע כי הסכם קהרי, שהושג בזמנו בינו לבין ארגוני הפלסטינים, בטל ומבוטל. כשנדה- תה דרישת הכניעה שלו, הסתער צבא-י מעוזי החבלנים בכל כוחו, בטורי שריון וחיתותים ובעזרת הפצצות מהאוויר. החבלנים, שניסו להשיב מלחמה לחיי- ליו של המלך, חוסלו תוך שעות ספורות. הם סבלו מאות נפגעים. תוך יומיים גרם הצבא הירדני לחבלנים יותר אבידות

התגברות תנועת הבריחה למימדים ש- ייצרו בעיות טכניות להחזקתם בישראל. כבר כיום, אחרי שארגוני החבלה אינם קיימים למעשה, אומרים בדרך לצון כי הריכוז הגדול ביותר של חבלנים פלס- טינים קיים בבתי-הסוהר בישראל. שיקולים קטנוניים ומטופשים אלה הע- לימו מעיני האחראים לכך את האפשר- רויות החר-פעמיות שנפתחו בפני ישראל, בניצול הבריחה של החבלנים לישראל.

הבריחה נתנה בידי ישראל נשק תע- מולתי שלא היה בידה מעולם. באמצעותו יכלה ישראל להסתער על דעת-הקהל ה- עולמית לסחום אחת ולתמיד את הפיות לכל הוועקים על יחס ברברי של הכוב- שים כלפי תושבי השטחים המוחזקים ועל ההתעללות בחבלנים העצורים.

מיבצע הסברה ענקי, שהיה מציג את החבלנים שהסגירו את עצמם בפני נציגי העתונות והטלוויזיה, נותן להם לספר כי עצמם מדוע בחרו לחיות בשבי בישראל מאשר להישאר על אדמת ירדן, היה תר-

בכראמה ב־1968. קבוצה גדולה של חבלנים שנתפסו בעת פשיטת צה"ל על כראמה שבירדן, מובלת לשבי בישראל. השבוע שוב לא היה צורך לשרון פשיטה בירדן כדי לקחת שבוים. החבלנים הסגירו את עצמם מרצונם הטוב בהתחננם לחיילי צה"ל בגבול שיקחו אותם בשבי.

אחרי שהסגירו את עצמם מרצונם לחיי- לי צה"ל, קיבלו מזון ומשקה, הסבירו כמה מהם את הסיבות שהניעו אותם להת- מסר לישראל ולא לחייליו של חוסיין: "אצלכם לא הורגים שבוים!" "הכלא הישראלי טוב מאשר הכלא של חוסיין!"

שעתם הקטנה ביותר

שבת בבוקר הסגירה את עצי- מה קבוצה של 16 חבלנים. למחרת, בשעות הבוקר המוקדמות, הגיעו אל קו הגבול קבוצות קטנות לאורך גיורה של כעשרה ק"מ מול ג'רש ועילון. היתה זו תפנית מדהימה, שאיש בישר- אל לא ציפה לה ולא התכוון לקראתה. במשך שלושה ימים התלבטה ההנהגה ה- מדינית של ישראל כיצד להגיב על התר- פעה, ולא יכלה להגיע לכלל החלטה. עם רגשות הסיפוק הטבעיים שחוסיין עושה את מלאכתה של ישראל, מכלה את ארגוני החבלה, ניצב גם החשש מפני